

3509 2den Del. af Finantslovs. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 3510

Kassematten, tag den bort, lad Skytset staa frit paa Dækket, Artilleristerne kunne ikke gjøre Fordring paa at have større Beskyttelse, end Betjeningsmandskabet har i den aabne Kamp. De, der have denne Anskuelse, bryde sig ikke om, at Skytset bliver mere udsat for at blive ødelagt, men sige, at man maa løbe denne Risiko. Jeg har hørt Sagkyndige udtale, at den store Hurtighed, som man kræver, sætte de ikke saa overdreven megen Pris paa, idet man vel altid vil have ret god Hurtighed, hvorimod den overdrevne Hurtighed ikke skulde have saa stort at betyde; det skulde derimod være Pantserets Tykkelse, der skulde have Betydning. Andre derimod sige, at Pantserets Tykkelse er det mindre Bigtige, men at derimod Hurtigheden er det Afgjørende. At dette vilde komme frem paany, naar Spørgsmaalet blev gjenoptaget til Drøftelse. Trods alle disse Banffeligheder skulde jeg endda slet ikke modsætte mig, at man atter tog Spørgsmaalet op, hvis jeg ikke troede, at Dypgaven nu var saa tilfredsstillende løst, som det overhovedet er muligt at løse den, hvad enten man bevilger 1,300,000 Rd. eller 1,500,000 Rd. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale det høie Thing, hvad jeg allerede tillod mig igaar, ikke at foretage nogen Forandring i den Bemyndigelse, der er givet Marineministeren til Bygning af disse Skibe, eller ved Nedsættelser i den forlangte Bevilling at forhale disse Skibes Bygning.

Winther: Jeg vil i Aaledning af en Uttring af den ærede Minister kun bemærke, at jeg netop havde tænkt mig, at han maatte have overhørt de Uttringer, jeg sigtede til, men jeg skal forøvrigt ikke nu gaa videre ind derpaa, men kun sige, at naar Tidenden foreligger trykt, vil Sigt bedst lade sig oplyse. Søvrigt skal jeg kun bemærke, at jeg aldeles ikke har villet bebreide den ærede Minister Noget ved de Uttringer, han sigtede til. Jeg hørte de paagjældende Ord og sagde da, hvorledes jeg vilde have haaret mig ad; den ærede

Minister har ikke hørt dem, og det er da ikke forunderligt, at han ikke har taget Notits af dem.

Maasløff: Jeg skal kun tillade mig at fuldstændiggjøre det Citat, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) gav af mine Uttringer fra ifjor, og jeg tror, at denne Fuldstændiggjørelse, om den end ikke vil forandre Meningen, dog vil lade den træde klarere frem. Da der var Tale om at bygge et Skib, som skal 21 Fod, sagde jeg: „Et saadant Skib vil møde sin Dvermand, og under de Forudsætninger, hvorfra man er gaaet ud, har det da to Alternativer, det ene at gaa under i en hæderlig Kamp, det andet at tage Flugten og da at søge tilbage til det eneste Sted i Danmark, som er tilgængeligt for saadanne Skibe, eller ogsaa at søge Ly i en fremmed Havn“. Jeg tror ikke, at denne Tilføining, som jeg dengang gjorde, var u væsentlig, ligesom den ganske vist ikke var u væsentlig med Hensyn til min hele Dpfattelse af Sagen. De store, de søgaaende Skibe, som føres over Søen hertil, ville være dybtgaaende Skibe; det vil være Skibe, som stikke mindst 21 Fod, formodentlig endel mere. Det er ligeoverfor de Skibe, at et saadant Skib, som ogsaa stikker 21 Fod, ikke har noget andet Tilflugtsted i Danmark end Kjøbenhavn, idet alle andre Havne og Bunde, hvor det kunde søge Beskyttelse, ville være lukkede for det, fordi det vil have det samme Dybgaaende som den Dvermand, som der er megen Sandsynlighed for, at det vil møde. Men det Fortrin har jo — som ogsaa den høitærede Marineminister fremhævede — dette Skib; at det har 5—6 Fods mindre Dybgaaende og altsaa kan søge ind paa vore Bjerger, som jeg dengang kaldte det, ind i de Farvande, hvor det ikke kan blive forfulgt, idetmindste ikke af de store søgaaende Skibe, som Tjenden rimeligvis har i vore Farvande. Det er denne Betragtning, som forekommer mig at være fuldstændig af-